

לותרלכ, אחד משלושה הרופאים הנרים באותו בניין. תוך שניות הגיעה המעלית לשם. כאשר נפתחה הדלת, הבחין אבנרי בתנועה בר מדרגות: המתנקש בעל הסודר האדום עבר באותו רגע בסיבוב המדרגות שבין הקומה הראשונה לקומת-הקרקע ונעלם מתחוס-הראייה. מבלי להבחין בו, במצי לית הפתוחה.

אבנרי זינק מתוך המעלית, לחץ על פעמון הדירה של קריב. הדלת נפתחה כימעט מיד. רעייתו של הפרופסור, אשה בגליהעמידה, נבעתה למראה דמותו של שכנה, מכוסה בדם מאוזני ועד רגליו, פורצת לתוך הדירה, כשהוא מפליט: „מטורף התנקש ביו קיראי לאמבולנס ולמישטרה!”

איבוד דם מדאיג

ושה קריב מורגלת בחולילב ב מצבים קשים, אך לא לקורבנות של התנקשות. למראה שלולית הדם שהתי רחבה במהירות, על ריצפת חדרהכניסה של דירתה, איבדה את עשתונותיה. משך שנית עמדה בחוסר-עצה. אחריכך מיהרה לחדרהמדרגות כדי להזעיק את עזרת הי שכנה שבדירה שמעליה. אורה לבנטון, אשתו של רופא גודע לאף-אוזן-גרין. אולם אורה לא נמצאה בבית. בחדרי המדרגות החלו מתאספות השכנות, שהובי הלן לקריאות-העזרה של אבנרי. הן שאלו זו את זו מה קרה, מה לעשות.

באותה עת בחן אבנרי לראשונה את פציעותיו. כפיידו השמאלית היתה חתור כה עד העצם; השריר החתוך היה גלוי ושתת דם בשפע. סילון של דם זרם מפצע

כך עברו כמה שניות ארוכות. המתי נקש היה בתוך הדירה, כשרגלו בין הדלת והמשקוף, והוא מנסה למשוך את הדלת פנימה ולפרוץ החוצה. אבנרי עמד בחדרי המדרגות, כשידו על ידית הדלת ומשך בה בכל כוחו בכיוון ההפוך, כשריצפת חדר המדרגות מתכסה במהירות בדם. ואילו בחלל הבית הידדו קריאות-ירלעז רה. נשים מבהלות החלו מציצות החוצה. בשעה זו לא נמצאו מרבית הגברים בבית.

„מטורף התנקש ביו!”

א חרי מה שניראה כאינסוף, הגיעה המעלית. הדלת האוטומטית נפתחה לאיטה, נשארה פתוחה, החלה שוב להיסגר. כחייל האומד את משך-הפעולה של רימוייד לפני השלכתו, ספר אבנרי את השניות עד לסגירת הדלת.

בעשירית השניה האחרונה לפני שנסגר רה דלת המעלית, הירסה מדלת הדירה וזינק לתוך המעלית. הדלת נסגרה מאחור ריו. הוא לחץ על כפתור קומת-הקרקע, והמעלית ירדה באיטיות, תוך שריצפתה מתכסה דם.

כשהגיעה המעלית לסטה והדלת נפתחה, ערך אבנרי לעצמו חשבון מהיר. הוא היה זקוק לעזרה-ראשונה בהולת, לאמבולנס ולמישטרה. אם ייצא החוצה, עלול המתי נקש לתפסו שוב ולסיים את המלאכה. בי מדרגות כבר שמע את צעדיו של אדם יורד במהירות.

משומיכך נשאר במעלית, לחץ על הי כפתור של הקומה הראשונה, שם מתגורר הפרופסור יצחק קריב, מומחה גודע למח

עד לאותו חלקיק של שניה, לא תפס את חומרת המצב. הוא לא ראה את הסכין שבידי המתנפל. בלהט ההתגוששות, גם לא חש בדקירות הסכין בכל חלקי גופו. לפתע הבין: אין זו התנפלות סתם, כי אם ניסיון לרצחו נפש.

יצר הקים העצמי השחלט על מנגנון גופו, הפעיל אותו בצורה תכליתית ומרוכזת. בעוד המתנקש מנסה להתקרב אליו כדי לנעוץ את הסכין בחזהו, ואבנרי חוסה על גופו בשתי זרועותיו, תיכנן וביצע בורבמקום תכסיס-הימלטות. תוך כדי התגוששות תימרן את המתנקש כך שהוא

ליד דלת דירתו, בקומה השביעית של הבניין, המתין אורי אבנרי בקור צרירוח לסיים מהדורת החדשות. הוא מיהר לצאת לדרכו למערכת העולם הזה, מרחק כמה מאות מטרים מן הבית. ידו האחת גחה על ידית דלת הדירה, והאחרת החזיקה במקל-סירדיו נייד. הוא שלח מבט אחרון לתוך הדירה, באופן סיבועי, כדי לחדא שהכל כשורה.

מאותה שניה ואילך התגלגלו הדברים במהירות הבזק.

אבנרי סובב את מפתח הדלת, שהיתה נעולה מבפנים, ופתח אותה. היא נורקה

המתנקש ממתי

שיחזור סכמאטי זה של חדר-המדרגות מראה את דלת דירתו של אבנרי (משמאל) ואת דלת המעלית (ממול). המתנקש המתין, כנראה, לצד הדלת, במקום שאין לראותו מבעד לעינית הקבועה מטעמי-ביטחון בדלת. הסכין היה בידו, והוא היה מוכן לפרוץ פנימה ברגע שנפתחה הדלת. התמונה צולמה כמה שעות אחרי ההתנקשות, ועל ריצפת חדר-המדרגות דם רב.

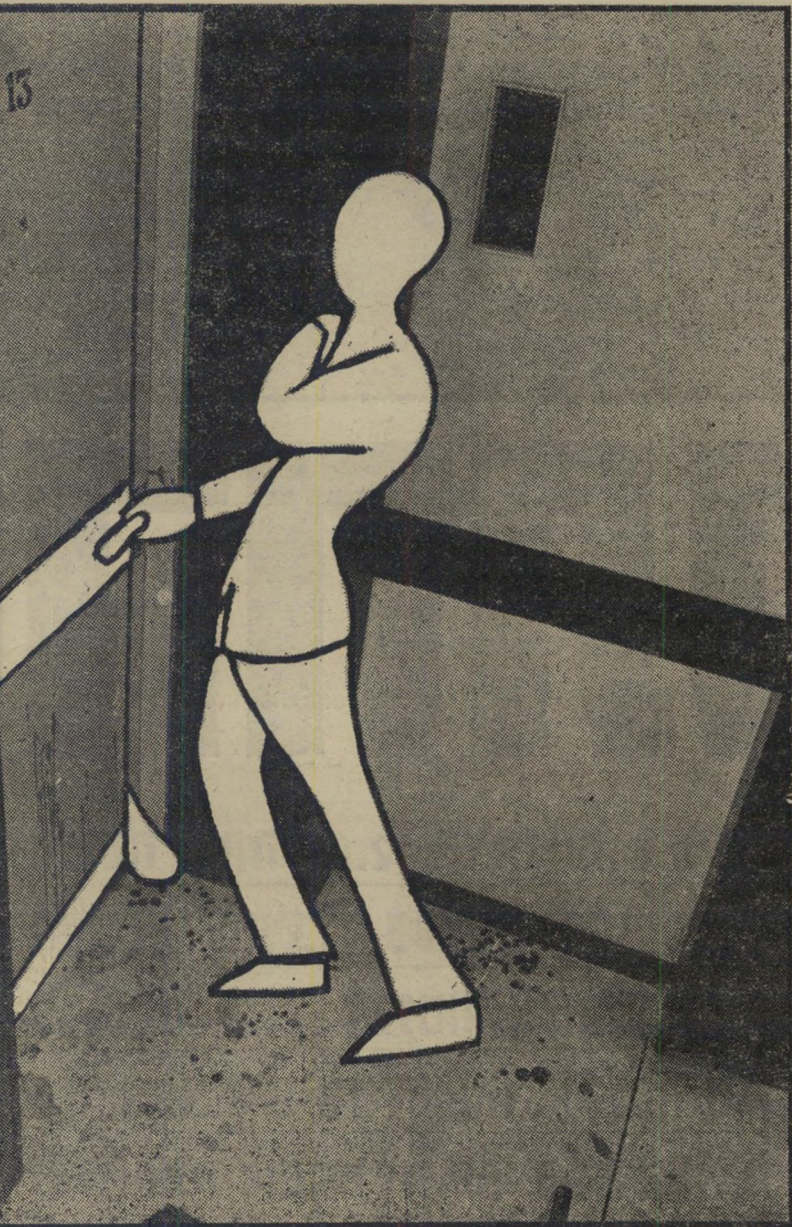
עצמו התקרב אל הדלת. בתנועה מהירה יצא אבנרי מבעד לפתח. משך אחריו את הדלת. היא לא נסגרה, כיוון שהמתנקש הצליח, כנראה, ברגע האחרון, לתחוב את רגלו בין הדלת והמשקוף.

ידו השמאלית של אבנרי כבר יצאה מכלל פעולה. מאחר שכפי-היד נחתכה עמוקות, בידו הימנית שנפגעה פחות, משך את הדלת בכל כוחו. כך שהמתנקש לא הצליח לפתוח אותה מבפנים. בדכבד לחץ על כפתור המעלית של הבניין — אולי בראשה, אולי בגב ידו השמאלית, הפגועה. הוא ידע כי יש רק אפשרות אחת ויחידה ליצור חיץ בינו לבין הי מתנקש: להיכנס למעלית, בעוד המתנקש נשאר בחוץ.

פנימה במכה אדירה. דמות מגושמת ב סוודר אדום הסתערה עליו. עברו כמה חלי-קקים של שניה לפני שחפס מה מתרחש. החלה התגוששות שסערה הלוך-יחזור, מהדלת הפתוחה אל תוך החדר והחוצה. אבנרי ניסה להחליץ מידי התוקף. הלה לא הירפה.

במהלומה חזקה הצליח אבנרי, לבסוף, להדוף מעליו את המתנקש, ואז ראה את פניו הראשונה. היו אלה פנים משופמים. שאותם כבר ראה פעמים בחייו — ובשתי השעמים, באותן נסיבות עצמן.

באותה שניה הבחין אבנרי במשהו נוסף: הריצפה התכסתה במהירות שלוליות של דם. הוא העיף מבט בעצמו, ונוכה שסילר גידים זורמים מראשו, מידי ומגופו.

הרגעים המכריעים

שיחזור סכמאטי זה מראה את אבנרי מחזיק בידו הימנית בידית דלת-הכניסה של דירתו. בעוד הוא לוחץ בגב ידו השמאלית, הפגועה, על כפתור המעלית, שבעזרתה ביקש להימלט מידי האיש שניסה לרצחו. המתנקש עצמו נמצא בתוך הדירה, מונע את טגירת הדלת בעזרת הרגל שתחב בין הדלת והמשקוף, ומנסה למשוך את הדלת פנימה. הדלת והריצפה מכוסות דם. התמונה צולמה כמה שעות אחרי ההתנקשות באבנרי.